

Jarmila Paclová, rozená Horáčková

Narodila se 19.4.1940 na statku v Zálezlicích (u Chlumína, Mělnicko) jako třetí dcera. Tatínek Karel Horáček (ročník 1906) byl synem řezníka a vystudoval zemědělskou školu. Maminka Marie (rozená Šebestová, ročník 1915) pocházela ze statku ve Vrbně. Na statku č.p. 11 žili i tatínkovi rodiče, kteří tam měli vejminek.

Ke statku patřilo asi 12 ha půdy, ale dalších 50 ha měli Horáčkovi v pachtu. Statek měl do roku 1949 stále zaměstnance a v případě potřeby vypomáhali i lidé z vesnice. V říjnu 1952 dostali výměr k vystěhování a do tří dnů museli vesnici opustit. Horáčkovi byli poslední rodinou, která se ze Zálezlic vystěhovala. Před nimi museli Zálezlice opustit větší a bohatší statkáři. Horáčkovi dostali na výběr více míst-jedna z možností byl byšický zámek.

Byšický zámek byl v té době již dost poničený. Tatínek musel opravovat střechu, aby tam neteklo. Bydlelo tam více rodin. Byly tam i klubovny byšických fotbalistů a svazu mládeže. S sebou si směli vzít jen nábytek, šatstvo, pár slepic a králíků. Do Byšic je vezl kočí s jejich koňmi a povozy, které se vrátily do Zálezlic prázdné. Tatínek večer pronesl: „Haranti, kdybych vás neměl, tak se oběsím.“ V Byšicích je přijali dobře. Rodina se spřátelila s rodinami místních sedláků. Maminka zůstala v domácnosti a starala se o mladší děti. Celkem měli Horáčkovi šest dětí: pět dcer a šestý byl syn Karel, který se narodil v Byšicích v roce 1953. Karel se dožil jen 17 let. Tatínek pracoval jako dělník a dojížděl do mělnických loděnic.

Jarmila dokončila školu v Byšicích. Když v roce 1955 vycházela, bylo jí nabídnuto studium zemědělské školy. Otec se proti tomu postavil. Vyučila se švadlenou u byšického krejčího Václava Karpíška. Ještě v učení se seznámila s Miroslavem Paclem a v 18 letech se za něho vdala. Svatební hostina se konala na byšickém zámku. Narodily se jim dvě děti-syn Miroslav a dcera Jarmila. V Byšicích žije od svých 12 let. Celý život pracovala jako švadlena. Šila doma a do roku 1989 byla zaměstnána pod MNV Byšice. Manžel byl zaměstnán jako řidič ve Vitaně. Rodiče dostali statek zpátky a odstěhovali se zpět do Zálezlic. To už byl tatínek v důchodu a v roce 1974 zemřel.

Dnes patří bývalý statek potomkům starší sestry. Paní Jarmila ovdověla a přišla o syna. Ze sourozenců jí zbyla nejmladší sestra Daniela, která jí pomáhá. Radost naší pamětnici dělají vnoučata a pravnoučata.